

İz

— prens · 19 Eylül 2012

"Sûra üflenen son nefesti,
Kem gülüşlere isyan...
Dolgun bir kemanın
Tellerini yırtarcasına
Halvetidir hayat...
Karnından konuşan
İnsanlara..."

Uzaniyor!
Yol bilmez kervanların izi
Ne zaman Leyla'ya dokunsa
Sıcak kum telaşları/
İzi çıkar aşk bileklerinin
Mecnuna dönük yüzlerinde

Elbet vardır;
Duvarın özgürlüğe aşkı
Yarım dirhem ellerin
Kirli paralarda izi
Araklanan zamanların
Gölgelerinde umut

İnanç yangınlarında insan
Kem gözlere şişlenmiş
Acısı bilenmiş nazlar
Kavruk bakışlara
Gömüdü izler
Tanıdıktr
Gülüşler

Kurnazca!
Yüzü örtülmeden ölünün
Kefeni soyulur bileklerinden
Acı bir helvaya akıtılır yaş
Parmakta izi kalır

Yađlı büküm
Kaşıkların

Serkeş bir bestenin
Son keman solosunda
Soyunan besteci gibi
Giyinirsin izsiz mermileri
Anatomik bir soytarının
Diş izlerinde çiçeklenir
Kara yazgılar...

Boyun bükme;
Dönüş turlarının
Gizemine varılmadan
Keşiş olamazsın
Daha çok yürek iklimi lazım
Ellerinle dokunduđun izlere

Şimdi gölgesinden korkan pinokyo gibi
İzi kalır yalancı burnunun gebetto babanın ellerinde...